

ZAHRÁDKA, MÁ ZTRACENÁ LÁSKA

Ášter½, 09 květen 2023

Tak si Á-kám, Áe jsem se spÁ-Á; mÁ-la narodit jako truhlÁ;Á™ a jeÁ;tÁ vÁ-c zahrÁ;dkÁ;Á™. Tedy, nemyslÁ-m tÁ-m, ÁnÁ-kdy jako to druhÁ© pohlavÁ-, ale asi je nebÁ;ÁnÁ© bÁ½t truhlÁ;Á™kou. To spÁ-Á; tou zahradnicÁ-. SnaÁ;ila jsem si to dospÁ;lÁ½ Á¼ivot nÁ;jak vynahrazovat, ale nikdy to nebylo Á°plnÁ ono. KdyÁ¼ byly dÁ;ti malÁ©, tak jsem pronajala v ÁEerno jeden Á•erstvÁ dostavÁ;nej domek. Tedy hrubou stavbu, s okolnÁ-m zakramaÁ™enÁ½m placem. Po Á•tyÁ™ech letech to byl krÁ;snÁ½ zaÁ™-zenÁ½ domek a perfektnÁ- zahrada se sklenÁ-kem a dokonce i s dost obsazenou krÁ;lÁ-kÁ;jrnou. Nojo, ale Á;jkoly zavelely, a my se vrÁ;tili zpÁ;t na JiÁ¼Á;jk...

Byly doby, kdy se po naÁ;Á- lodÁ¼ii dalo chodit jen Á°zkou uliÁ•kou uprostÁ™ed, protoÁ¼e vÁ;jude po stranÁ;ich, na nejen na zemi, ale i na zÁ;bradiÁ-, na parapetu, na poliÁ•kÁ;ich, vÁ;jude moÁ¼nÁ zavÁ;ÁjenÁ½ch, bylo nÁ;co zelenÁ©ho, pokud moÁ¼no jedlÁ©ho. Podle hesla blbej zahradnÁ-k má;j nejlepÁ;Á- brambory, jsem vypÁ;stovala z tÁ;ch, co mi obÁ•as doma pÁ™ebyly a má;ly klÁ-Á•ky, vÁ¼dy docela sluÁ;inou Á°rodu. Sice to byly vÁ;jechny moÁ¼nÁ© druhy, rasy, Á•eledi a jak se to vlastnÁ dÁ;tÁ-, ale bylo to jedlÁ© a Á•erstvÁ© a bÁ;jjeÁ•nÁ©. RajÁ•ata, papriky nÁ;kolika druhÁ, cukety, dÁ½nÁ, jahody, dokonce i keÁ™Á-k ostruÁ¼in.

Kdybych se nebÁ;ila sousedÁ-, poÁ™Á-dila bych si i tu krÁ;lÁ-kÁ;jrnou. JenÁ¼e á€“ má-t jen pÁ;jr uÁ;atcÁ- je nÁ;co jinÁ©ho, neÁ¼ jich má-t sedmdesÁ;t, jako v tÁ;ch ÁEernoÁ;icÁ-ch, Á¼ejo. Tady by to byli kÁ;moÁ;ji, a kÁ;moÁ;ji nejsou k jÁ-dlu.

KdyÁ¼ k nÁ;jm zavÁ-tala obÁ•as nÁ;vÁ;jtÁ;va, stÁ;ila chvÁ-li u vytrÁ¼enÁ- pÁ™ed obÁ½vÁ;jkovÁ½mi okny, kterÁ; byla komplet zarostlÁ;j okurkami. A Á¼e jich tam viselo docela poÁ¼ehnanÁ;á€!MÁ;la jsem na oknÁ; vypletenou sÁ-Á€, po kterÁ© se Á;jikovnÁ; pnuly a bÁ;jjeÁ•nÁ; jim svÁ;dÁ•ilo. Ty jsme snÁ;dli zcela bez zÁ;jbran.

Pak se mi pozdÁ;ji poÁ;jtÁ;stilo si pronajmout opravdovÁ½ plÁ;cek v novÁ© zahrÁ;dkÁ;Á™skÁ© kolonii u Á eberÁ;jku, kousek za JiÁ¼nÁ-m MÁ;stem. JezdÁ- pot autobus, pak hezkÁ;j prochÁ;jzka lesem a uÁ¼ jsem tam byla. Kus nÁ;Á•eho hlinitÁ©ho a kamenitÁ©ho, cca 200 m2.

Za má;sÁ-c se mi podaÁ™ilo udÁ;lat jakÁ¼ takÁ¼ zahrÁ;dku, osÁ;jzet a pokračÁ•ovat ve zvelebovÁ;nÁ-. NÁ;jdhera. Brambory jsem si pÁ™edpÁ;stovala doma, takÁ¼e jsem je sÁ;jzela uÁ¼ jako sluÁ;inÁ© keÁ™Á-Á•ky. Mj. nikdy nezapomenu na chuÁ; Á•erstvÁ; vyhrÁ;jblÁ½ch a uvaÁ™enÁ½ch bramborâ€! Na ohÁ;nku, v kotlÁ-kuâ€! StaÁ;ilo jen troÁ;jku má;jsla, abych zaÁ¼ila to znÁ;jmÁ© á€žnebe v hubÁ;â€œ. Á•châ€!

DruhÁ½m rokem jsem nÁ;jak v lÁ©tÁ; odletÁ;la do New Yorku a zahrÁ;dku svÁ;Á™ila kamarÁ;jdce.

Po nÁ;jvratu jsem splakala nad tÁ-mhle Á™eÁ;jenÁ-m: nejprve jsem dostala opravdu bandurskou od sprÁ;jvy zahrÁ;dkÁ;Á™Á-, protoÁ¼e tam kamarÁ;dÁ•iny dospÁ;lÁ© dÁ;ti poÁ™Á;daly mejdany, za druhÁ© jsem oplakala uschlÁ© keÁ™Á-ky, kterÁ© jsem tam na jaÁ™e zasÁ;jzela a na kterÁ© od má;ch á€žhlÁ-daÁ•Á-â€œ nebyla uronÁ;na ani krÁ-pÁ;j vody. VlastnÁ to byl zase ten pÁ-vodnÁ- Á°hor...NÁ;jsledujÁ-cÁ- má;sÁ-c mi byl kompletnÁ; vykraden má;lÁ½ pÁ™Á-stÁ™eÁ;jek, kde jsem má;la vÁ;jechno moÁ¼nÁ© zahradnickÁ© vybavenÁ- a plno dalÁ;Á-ch vÁ;cÁ-. To byla ta povÁ;stnÁ;j poslednÁ- kapka.

Nakonec jsem to smutnÁ; vzdala a zdevastovanou zahrÁ;dku pÁ™epustila jinÁ©mu zÁ;jjemci.

Teď už se jen kochám zahradou
dcerkou, která se stala ze zahradnického ignoranta (v Praze), zahradnickým
maniakem (na Floridě). Mj. ta fotka, to je souasně stav...

O tom, jak kutám, budu, pěstávám
a vůbec říjím stylem žákule, hejbejte se, např. pěstávám.

Jo, a je to mne napadlo dalš - tma... "starš žákule, hejbej se!"

d@niela